

det radikale Parti, som ellers er enigt om alle vigtige Spørgsmaal, ogsaa have Lov til at være uenigt. Det er ikke, fordi jeg er en begejstret Tilhænger af denne Lov, at jeg anbefaler Flertallets Forslag, men det hænder, at man stemmer for Love, som man ikke er begejstret for. Det er gaaet saaledes med adskillige andre Love, vi have stemt for. Naar Formanden for det radikale Parti udtalte, at denne Lov ikke var fuldt vel overvejet, maa jeg sige, jeg tror ikke, den trænger til mere Overvejelse. (*En Stemme*: Vorherre bevare os!) Ja, jeg siger: Vorherre bevare os for at faa mere Overvejelse af dette Spørgsmaal. Nu har Lovforslaget været i Kommission og i Udvalg et Par Gange, og jeg vil være meget glad for nu at blive fri for at beskæftige mig mere dermed. Jeg tror ikke, det nytter at overveje Sagen mere, den er moden til Afgørelse. Man maa stemme efter sin Overbevisning angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt det er nyttigt at lovgive paa dette Omraade eller ikke. Jeg er efter moden Overvejelse kommen til det Resultat, at dette Lovforslag maaske maa siges at være et ret nyttigt Lovforslag, og jeg skal derfor, som sagt, anbefale mine Partifæller at stemme for det.

Ordføreren (Ejffersøe): Der har ikke tidligere været givet nogen Antydning af, hvorledes man skulde opnaa en Forbedring af § 1. Først nu er der fra det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) faldet en Bemærkning om, at vi burde have tilføjet noget i Lovforslaget om, at man i Tilfælde af første Gang begaaet Forseelse skulde anvende Tilrettevisning. Men det er et Spørgsmaal, jeg allerede har omtalt. Den Bestemmelse findes allerede i Lovgivningen, og der behøves ikke nogen Bestemmelse derom i denne Lov, det er noget, der kan anvendes, men det er forkert at bestemme, at det altid skal anvendes. Hvorfor man egentlig gør saa mange Ophævelser mod Straffebestemmelserne i denne Lov fremfor i saa mange andre, staar jeg ganske uforstaaende overfor.

Til det ærede Medlem fra Bornholm (Ingvard Jensen) skal jeg sige, at min Opfattelse af Spørgsmaalet om Ædruelighedsarbejdet er den, at jeg haaber, det vil gaa fremad, men jeg tror, at det desværre ikke vil gaa saa hurtigt fremad, at vi ikke behøve at træffe Bestemmelser som disse eller af lignende Natur. Jeg synes, at denne Opfattelse kan være meget god. Jeg vilde selvfølgelig ønske, at det gik hurtigere med Arbejdets Resultater, men jeg tror ikke, det kan ske.

I øvrigt skal jeg henvise til, hvad jeg allerede tidligere har sagt netop angaaende dette.

Der blev sagt, at det maatte være en Straf at indlægge en drikfældig Person til Helbredelse. Men det kan dog ingenlunde siges, at det er en Straf, hvis man indlægger en sindssyg, og det er dog et ganske analogt Tilfælde.

Rode: Til det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) skal jeg sige, at jeg ikke har bestridt, at dette Lovforslag har været Genstand for mange og lange Overvejelser, men jeg har beklaget, at disse mange og lange Overvejelser ikke have ført til en velovervejet Afgørelse.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgekreds): Disse Forhandlinger vidne noksom om Erkendelsen af dette Lovforslags store Betydning, og de vise ikke mindst det i alt Fald for mig glædelige Faktum, at vi her staa overfor et Spørgsmaal, hvor Partipolitikken ikke skal have noget at betyde. Man staar udenfor Partierne, og enhver vil stemme alene af saglige Grunde efter sin Overbevisning. Det betragter jeg som et stort Gode. Naar det er Tilfældet, og man kommer til Overbevisningen om, at som Forslaget vil komme til at se ud efter Vedtagelsen af de foreslaaede Ændringer, vil det ikke være tilfredsstillende for nogen — at det skulde blive tilfredsstillende, har jeg ikke hørt udtale fra nogen Side —, bliver Spørgsmaalet, om man ikke stod sig bedre ved at udskyde Sagen og finde noget andet, som virkelig tilfredsstillende. At vise Sagen tilbage til Udvalget vil jeg ikke foreslaa, det vil ikke kunne nytte noget, thi Udvalget har nu taget sit Standpunkt, men jeg vil tilraade at stemme imod det.

Naar jeg ikke ønsker dette Forslag vedtaget, er det især, fordi jeg er en bestemt Modstander af den store Anstalt, man derved søger at indrette for 200—250 drikfældige Mennesker. Skal der gøres noget for disse Mennesker, skal det netop ske ved Hjælp af smaa Anstalter. Og skulle vi have store Anstalter, maa de indrettes efter Pavillonssystemet, hvilket kræver store Udgifter. Efter den Stilling, jeg saaledes indtager til Sagen, og da jeg ikke kan se, at den Løsning, der er forelagt her, paa nogen Maade er tilfredsstillende, agter jeg at stemme imod Lovforslaget.

Da ingen flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.